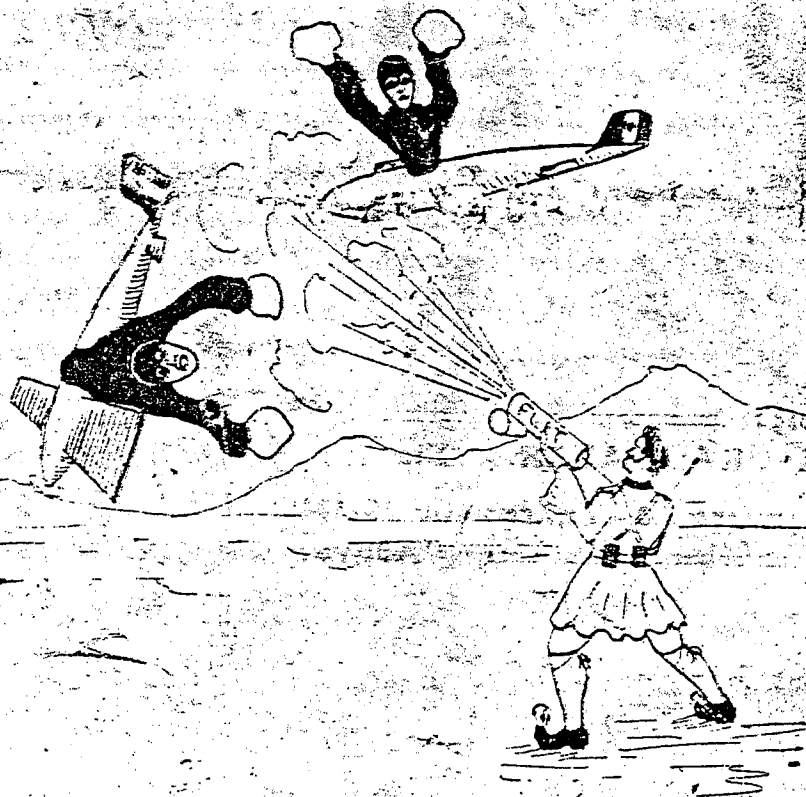

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΣΤΕΛΛΑΝΟΥ

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Νέον όπλον... κατά τών Ιταλικών άεροπλάνων

Έκδοσις : Ν. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ

Άγίου Δημητρίου 4—Αθήναι

1941

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Ὅπου ὑπάρχει χριστιανὸς πρέπει νὰ λάβῃ γνῶση
τοῦ Μουσσολίνι τῶναιρὸ νὰ ρθῆ νὰ ἀναγνώσῃ
ν' ἀκουστῆ στὴν Ἡπειρὸ Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας
αὐτὸ πού τοῦ προξένησε ὅλη του ἡ κακία.

Ἐσυναξε τὸ στρατὸ καὶ ὅλα τὰ πλοῖα
καὶ ἄρχισε τὸν πόλεμο μέσα στὴν Ἀλβανία
Ποῖος τὸν παρακίνησε ν' ἀρχίσῃ νὰ κραυγάζῃ
τί τοῦθ' ἐνε με τὸ Ἕλληνας ν' ἀρχίσει νὰ τὰ βάξῃ.

καὶ δὲν ἐσκέφθη Μεταξᾶ, Ἑλλάδος Νεολαία
μόνο με σοβαρότη τάβαλν' ὅλα στὸ βασιλεῖα
Σαββάτο εἶναι σήμερα μέχρι Δευτέρα Τρίτη
νὰ παραδώσῃ Κέρκυρα τὴν Ἡπειρὸ καὶ Κρήτη.

Ἄς θεωρῶ πῶς ὁμιλῶ μένα ἀπὸ φαντάρο
ὄριστε τὸ ρολοῖ μου αὐτὸ πὺ κουμαντάρω
τότε αὐτὸς ἐσκήληνε καιρὸ πολὺ δὲν χάνει
στέλνει τὸ ὑποβρύχιο στὴς Τήνου τὸ λιμάνε
πῆγε τὸ ὑποβρύχιο στὴν Τήνο ν' ἀγναντέψῃ.

Ἐσπείλλες ἔστειλενε τρεῖς καὶ τὸ καταποντίζει.

ἐπῆγε ὁ τρισάθλιος καὶ βύθισε τὴν «Ἑλλη»
ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Μεταξᾶς λέγουνε μὴ σᾶς μέλλει
ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Μεταξᾶς σὲ ἀδιαφορίαν
στέλνει καὶ τελεσίγραφο τρεῖς ὥρες διορία
ὁ βασιλεὺς μας ἤσυχος τὸ δίκιο του γιὰ νᾶχη,
αὐτὸς κρηττεὶ πόλεμο καὶ ἀρχίζει εὐθύς τὴ μάχη.
Τὸ βράδυ πού ἐπλάγιασε βλέπει στὸ ὄνειρό του
πὼς πῆγαν δύο λέοντες εἰς τὸ παράθυρό του
ἄνοιξαν τὸ παράθυρο ἄπάνω του ἀράξαν
τον πιάσανε τὸν τᾶραξαν καὶ τὸν κατασπαράξαν
εἰς τέσσερα μερόνυχτα τοῦ κάναν καταδίχη
δεμένο τὸν ἐπῆγανε μετὰ τὴ Θεσσαλονίκη.
τότε κυτᾶζει ἀψηλὰ βλέπει καὶ πέφτει ἄστρο
ἢ Ἄλβανία ἔφεξε στὴν Κορυτσᾶ καὶ Κάστρο
οἱ λέοντες ξακολουθοῦν σφόδρα νὰ τόνε φάνε
ἔπειτα τὸν μαρκαράνε στὴν Κέρκυρα τὸν πάνε.
Δευτέρα μέρα ἦτανε ξημέρωνε ἢ Τρίτη
τὸν παίρνουνε ἀπ' τὴν Κέρκυρα τὸν πάνε γιὰ τὴν Κορίνη
δὲν κοίταξε γιὰ νὰ σωθῆ τὸ πὼς τὸν ἑαυτό του
στὴν Ἄλβανία ἔσπευδε νὰ στείλῃ τὸ παλτό του
βλέπει καὶ σύννεφο πουλιά ἔπάνω του νὰ πάνε
νὰ τὸν τσιμποῦνε τρομερὰ ὄλονε νὰ τὸν φάνε
κυτᾶζει καὶ στὸν οὐρανὸ χιλιάδες ἄστρα βγῆκαν
τὰ λίγα ἔπεσαν στὴ γῆ καὶ τᾶλλα ἔχαθῆκαν
ψάρι μεγάλο πρόσφερε στους λέοντες ν' ἀρτήσουν
ἴσως νὰ ὑποχρεωθοῦν καὶ νὰ τὸν παρατήσουν.

τὸ ψάρι τὸ δεχτήκανε χωρὶς κανεὶς νὰ θέλει
διότι δὲν γνωρίζανε ὅτι αὐτὸς τὸ στέλλει
Βλέπει καὶ τρίτον λέοντα ξανθὸν γὰρ παραδώσητε τοῖς
μιά ὀκτὴ πετρέλαιον νὰ πηρῆ εἰς μίαν ὄρη
ὁ τρίτος λέων ὁ ξανθὸς καὶ ἄλλοι δύο ἐπέσαν
σ' ἓνα στενοῦ τὸν πέρασαν σὲ δένδρο τὸν ἔδεσαν
Εἶδε πὼς ἐγίνε σεισμὸς μεγάλος εἰς τὴν Ρώμη
δὲν ἠμπορέσαν νὰ σταθοῦν καὶ ἔπεσαν ὁδοὶ
εἶχενε μέσῳ στῆ θάλασσα βουνὸ μέγαν
καὶ δὲν ἠπόρεσε νὰ βγῆ πλοῖο νὰ ταξιδεύῃ
βλέπει πὼς λύκοι ἔτρεξαν ἀπάνω τοῦ ὄρους
γύρωθε τότε ζώσανε ἑπτὰ ὀκτὴ ἀράδες

ΑΓΓΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ποιὸς τὰ ἔθνη δύναται Ἀνατολή καὶ δύσι
τοῦ Μουσσολίνι τῶναιρο νὰ μοῦ τὸ ἐξηγήσῃ
λέγει ὁ Ἀγγλὸς βασιλεὺς δίνει παραγγελία
γιὰ νὰ τοῦ λύσῃ τῶναιρο εἰς ὅλη τὴν Ἀγγλία
ἢ μάγος ἢ ἀπλὸς βροθῆ αὐτὸ θέλει νὰ πράξῃ
νὰ ἐξηγήσῃ τῶναιρο καὶ ἀμέσως νὰ μοῦ γράψῃ
καὶ ἄλλο ἔθνος ἀν βροθῆ νὰ ἐξηγήσῃ ὥραϊα
νὰ μοῦ τὸ στείλλῃ σύντομα θὰ ἀμειβθῆ βαρεά
Χαῖρε Μεγαλειότατε λάβε το εἶν ἐν τάξει
τοῦ Μουσσολίνι τῶναιρο ποιὸς θέλει ἄς κυτᾶξῃ

Δέν μεροῦσε ἄνθρωπος σ' ἀνατολή καὶ Δύση
τοῦ Μουσσολίνι τὸνειρο νὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσῃ
Ἐγὼ πὺ εἶμ' ἀπὸ χωριὸ δὲν εἶμαι ἀπὸ χώρα
ἐγώτοθεν σᾶς τὸ ἐξηγῶ καὶ στείλε του το τώρα
εἶμαι γὰρ κὸς καὶ σὲ χωριὸ τῆς Νάξου Γαλανάδος
τὸνομα Γεώργιος ἐπίθετο Καστελλάνος,
Τὰ δύο λιοντάρια πούπεσαν νὰ τότε καταφάνε
ὁ βασιλεὺς κι' ὁ Μεταξᾶς στὴ Ρώμη θε νὰ πάνε
Ἐκεῖνο πὺ τὸν πῆγαινε εἰς τὴ Θεσσαλονίκη
εἶναι στρατὸς αἰχμάλωτος πὺ τοῦδωσε τὴ νίκη
Ἐκεῖνο πὺ ἐκοίταξε καὶ ἔπεσε τ' ἄστρο
ἢ Ἄλβανία πούχασε ἢ Κορυτσᾶ καὶ Κάστρο
Στὴν Κέρκυρα πὺ πῆγαινε τὸν πῆγανε γὰρ χάση
νὰ τότε σεργιανίσουνε πὺς ἦρθε νὰ τὴν πάρη
Στὴν Κρήτη πὺ τὸν πῆγανε γὰρ νὰ ἰδῇ τὴ βάση
πὺ σκόπευε νὰ βγῆ ἐκεῖ νὰ δῇ βουνα καὶ δάση
Στὴν Ἄλβανία πὺ στείλε νὰ πάει τὸ παλτό του
εἶν' ὁ Μπλατόλιο πὺ στείλε νὰ σώσῃ τὸ στρατό του
Καὶ τὰ πουλιά π' ἀνοίγανε πληγές στὸν ἑαυτό του
οἱ σφαῖρες οἱ Ἑλληνικὲς πὺ ρίχναν στὸ στρατό του
Διὰ τὸ ψάρι πὺ στείλε χωρὶς κανεὶς νὰ θέλει
εἶν' ἡ τορπίλα πὺ στείλε καὶ βύθισε τὴν «Ἑλλη»
Εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν Θεὸς ζωὴ θὰ βάνη
γὰρ τὴν τορπίλα πὺ στείλε στῆς Τήνου τὸ λιμάνι
θὰ τοῦ χαρίσῃ δύναμιν τὸ σθένος καὶ ὑγεία
γὰρ τὴν τορπίλα πὺ στείλε ἐν ᾧρα λειτουργία

καὶ διὰ τὸ πετρέλαιον νὰ πῆ εἰς μία δέσι
εἶναι τὰ Δωδεκάνησα πού θὲ νὰ παραδώσῃ
ὁ Ἄγγλος εἶναι ὁ ξανθὸς στενὸ ἢ παραλία
μέσα τῆς Ἀνδριατικῆς πού θὲ νὰ μποῦν τὰ πλοῖα
γιὰ τὸ σεισμὸ ἀδύνατον στὸ δρόμον νὰ σταθοῦνε
στρατὸς κι' ἀξιωματικοὶ θ' ἀλληλοφαγωθοῦνε.
Καὶ τὸ βουνὸ πού κοιτάξε στὴ θάλασσαν εἶχε πέση
εἶναι ὁ στόλος ὁ Ἀγγλικὸς ὅπου τὸν ἔχει δέσει.
Αὐτὸ πού τὸν ἐξώσανε λῦκοι πολλὲς ἀράδες
εἶναι στρατὸς πού ἔκανε κιόλα τοὺς Σαράντες.
Τάχασε Ἄγγλος βασιλεὺς καὶ τὴν χαρὰ πού βάζει
τοῦ Μουσσολίνι τὸνειρο ἀρχίζει νὰ διαβάσει.

ΑΓΓΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ὁρατὰ! αὐτὸς τὸ ὄνειρο τὸ ἔχει διαλύνει
ἀμέσως νὰ τὸ στείλωμε τώρα τοῦ Μουσσολίνι
σιγά-θέλω νὰ ἰδῶ κι' ἐγὼ τὸ πῶς θέλω νὰ πράξω
στὸ Μουσσολίνι κάτωθεν δυὸ λόγια νὰ τοῦ γράψω.
Ε! Μουσσολίνι τὸνειρο ἐγὼ θὰ σοῦ τὸ λύσω
πρόφθασε στὸ τηλέφωνον πού θὲ νὰ σοῦ μιλήσω.
Ἀμέσως τὸ τηλέφωνον σὲ δυὸ λεπτὰ κτυπάει
ὁ Ἄγγλος ἐσηκώθηκε ὁ βασιλεὺς καὶ πάει

ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Ἐμπρὸς φωνάζει ὁ Ἴταλὸς μετὰ μεγάλης λύπης
εἶσαι ὁ Ἄγγλος βασιλεὺς; τί θέλεις νὰ μοῦ εἴπης;

ΑΓΓΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Σε γνώρισα ὅπ' τὴν λαλιά μέσα ἡ καρδιά μου κλαίει
 γιὰ πές μου Μουσολίνι μου ποιὸς ἄνθρωπος σοῦ πταίει
 Διάβασε πρώτα τὸν νεῖρο τόχω ἐξηγημένο
 μὴ βιασθῆς καὶ θά σοῦ πῶ κι' ἐγὼ θά προιμένο
 μὲ μένα εἶχες πόλεμο βέβαια νὰ συντρέχης
 τί εἶχες καὶ μὲ τὸν Ἕλληνα γιὰ νὰ τὸν κατατρέχης
 ἄσθένεια σοῦ χτύπησε ἀντάρτικο ἀλάνι
 νὰ στείλῃς ὑποβρύχιο στὴς Τήνου το λιμάνι
 αὐτὸ τὸ ἐπὶσόδιον τὸν κόσμο ἔχει σείσει
 ὅλα τὰ τὰ ἔθνη συζητοῦν πῶς ἔχεις πει χάσι
 τώρα τίποτα νὰ μὴ λές οὐδόπως νὰ σὲ μέλι
 σκέψου πῶς ἐτορπίλησες καὶ βύθισες τὴν Ἕλλη
 Τὸ πλοῖο δὲν ἐπήγαινε γιὰ νὰ σὲ πολεμήσῃ
 ἐπῆγε γιὰ τὴν ἔορτὴ τῆς Τήνου γὰρ τιμῆς
 Θὰ σὲ ἀκούσῃ ὁ Θεὸς καὶ ὅλα σου τὰ μέλη
 γιὰ τὴν τορπίλη ποῦ στείλες καὶ βύθισες τὴν Ἕλλη
 Θὰ σὲ δικάσῃ ὁ Θεὸς δὲν θάχεις καὶ ὑγεία
 τὴν Ἕλλη ἐτορπίλησες ἐν ὧρα λειτουργία
 γιὰ τὴν μεγάλη ταραχὴ ποῦχε στὴν Τήνο γίνε
 πληρώνεις τώρα πρόστιμο καὶ ψυχικὴ ὀδύνη
 Κρατήσου στὸ τηλέφωνο θ' ἀκούσῃς κι' ἄλλη λύση
 ἦλθε ὁ Ἕλλην Βασιλῆας καὶ θὲ γὰρ σοῦ μιλῆση
 Ἄκουσε τρίζει ὁ οὐρανὸς τὸ φέγγος κι' ἡ σελήνη

ΕΛΛΗΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Είμαι ὁ Ἕλλην Βασιλῆς σου σαι Μουσσολίνι!

ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Ἐγὼ Μεγαλειότατε Γεώργιε χουσέ μου ἀπὸ τὰ σήμερα κι' ἔδω πλέον συγγνώμῃ μου

ΕΛΛΗΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Πὼς νὰ σοῦ συγγωρέσωμε Ἰταλικὸ ἄλάνι
ποῦ βύθισες τὴν Ἑλλη μας στὴς Τήνου τὸ λιμάνι
Ἐξ ἄλλου ἀθλιότατε σκέψου τὸ μοναχὸς σου
πρὶν νὰ κηρύξω πόλεμο κι' εἶπες στὸ στρατὸ σου
Εἶπες δὲν εἶναι πόλεμος στρατὸς νὰ τὸν γνωρίση
ὁ κάθε στρατιώτης σου πρὶν νὰ ἀνεχωρήση.

Ὁ Ἕλληνας ὁ βασιλῆς κι' ὁ Μεταξῆς θὰ δώσουν
τὴν Κρήτην καὶ τὴν Κέρκυρα θὰ μᾶς τὴν παραδώσουν
νὰ τ' ἀρνηθῆς δὲν ἠμπορεῖς μέρα καὶ νύχτα κλαίει
ὅσο στρατὸ αἰχμάλωτο σου ἔπιασα τὸ λέει.

Δὲν ἤξερες οἱ Ἕλληνες ἀπ' τὸ εἰκοστόνα
πὼς ἔχουν φλέβα Μπότσαρη θεριὰ μάννας γέννα

Οἱ Ἕλληνες φλέβα κρατοῦν τοῦ ἀνδρὰ τοῦ ὠραίου
ποῦ ἔτριξε παντοῦ τὴ γῆ/τοῦ Ρήγα τοῦ Φερραίου /

Οἱ Ἕλληνες φλέβα κρατοῦν γιὰ τοῦτο ἔχουν χροῦ

πού ἔτριξε τὴν θάλασσαν τοῦ Κόστα τοῦ Κανάρη.
Πόσα ἑκατομμύρια κερατοαγελάδα,
σαρανταπέντε εἶστε σεῖς κι' ἑννέα ἢ Ἑλλάδα
Ντροπή σου, ἀναιδέστατε, στρατὸς πλῆθος ἀράδες
νὰ στρέφεστε νὰ φεύγετε ψευτοπαλληκαράδες.
Ἐσὺ δὲ εἶπες στὸ λαὸ πῶς θὰ περάση φίνα
σύντομα πὸς θὰ πιῆς καφέ μέσα εἰς τὴν Ἀθήνα ;
Ἐπῆγες γιὰ τὴν Ἥπειρο ὥραϊα περπατοῦσες
κατόπιν τί ἐστράφηκες καὶ μᾶς νὰ παρατοῦσες
Στραφήκατε μετὰ ὀργῆς ποῦ ἦδελα νὰ πάτε
πυροβόλα κι' ἀλόγοτα καὶ μᾶς τὰ παρατάτε
ἀφήκατε σκεπάσματα διάβολος νὰ σᾶς πάρη
ὄπλα καὶ ὑλικά στρατοῦ καὶ ἀποθήκη στάρι.
Βρὲ Μοῦσσολίνι ἄθλιε, μὲ τὸ Ἕλληνας τὰ βάνεις
καὶ δὲν ἐσκέφθης τίποτα ; τὰ μάτια σου θὰ βγάλῃς.
Ἔχουν σπορά τοῦ λιονταριοῦ ἀκρῶν μάννας γέννας
καὶ θέλει δέκα Ἴταλοι ὁ Ἕλληνας ὁ ἕνας.
Δὲν ἀκουσες πὸς τρέχουνε μὲ λύσσας καὶ μὲ βία
καὶ κυνηγοῦνε τὸν ἐχθρὸ μεσ' τὰ βουνὰ καὶ δάση.
Ὁ Ἕλληνας ἀπὸ ἐχθρὸ οὐδέποτε δὲ δρώνει
δὲ βλέπετε πὸς ρίχνουντε ἀπάνου στὸ κανόνι ;
βαρέο πυροβολικὸ ψηλὸ βουνὸ νὰ μείνη
ὄμοια κι' ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς κι' ἀπάνω ἀνεβαίνει.
Δὲν ἀκουσες οἱ Ἕλληνες ὅπου σταθοῦνε βάρδια,

ἔπίσω δὲν γυρίζουνε ὁμοῦνε σὰ λιοντάρια;
Καὶ εἰς τὸ δέκα καὶ ἑπτὰ αὐτὸ δὲν ἔχεις μάθει;
κι' ἄλλοι χοροπηδούσουνε εἶδες τί ἔχει πάθει.
Σύντομα τοὺς καθάρισαν σύντομα ὄχι χρόνια
σύντομα, ὅπως τρώτε σεῖς σὰν τρώτε μακαρόνια.
Οἱ Ἕλληνες ὅπου σταθοῦν ρίχνουν πρῶτα κλήσι
γιατὶ βαστάνε γενεὰ ἀπὸ τὸν Κολοκοτρώνη,
● οἱ Ἕλληνες ὅταν θὰ βγοῦν στὸ πόλεμο σὲ μάχη
νικοῦν γιατί ἔχουνε ἀρχὴ τὸν τότε Πατριάρχη.
Δὲν εἶδες πῶς ἔπέσανε σὰν φίδια μὲ μανία
καὶ σὲ τρεῖς μέρες πάτησαν μέσα στὴ Ἀλβανία.
Στὴν Ἀλβανία πάτησαν ἐσθήριξαν τὰ κέντρα
σὲ λίγο τὰ περῶσανε πέντε χιλιάδες μετρά.
Γιατὶ δὲν τοὺς ἐμποδίζετε; γιατί δὲν ἠμπορεῖτε
μόνο αἰχμαλωτίζεσθε; κι' ἄλλοι πιθοχωρεῖτε.

ΜΟΥΣΟΛΙΝΙ

Στρατὸς μου πῶς νὰ πολεμᾷ καὶ πῶς νὰ περιμένῃ
ποὺ βγήκανε σὰν τὰ σκυλιὰ καὶ σὰν τοὺς λυσσασμένους
τὰ πλείστα ὄπλα ὁ στρατὸς τὰ ἔχει παραδῶσει ἡ
μου πιάσανε κι' αἰχμάλωτους καὶ δὲν ἤξερω πόσοι

ΕΛΛΗΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Λόγω χειμῶνος ἔλεγε πῶς ἔχεις κάμει στάσι,
καὶ ὁ Ἕλληνικὸς στρατὸς στὴν Κορυτσᾶ εἶχε φθάσει
στὴ Ρώμη μέσα ἔλεγε πόλεμος ἔχει παύσει

καὶ ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς σούχενε κάμει θραύση.
Βρὲ Μουσσολίνι μὰ τὶ θεῶν, τί θέλεις νὰ σ' ἀμώσω
στρατὸ θὰ σοῦ τὸν ἔτρογα ἂν εἶχες κι' ἄλλο τόσο
Δὲν εἶδες τὸ εὐζωνικὸ πὼς περπατεῖ μὲ βάση
καὶ τρέχουνε ὡς λέοντες μεσ' τὰ βούνα καὶ δάση.
Ὁ Ἕλληνας τὸν πόλεμο συντόμα τότε λύνει
γι' Ἀβυσσίνους μᾶς περᾶσες κύσιε Μουσσολίνι.
Καὶ πὼς λοιπὸν ἀπέστειλες τορπιλὲς εἰς τὴν Ἑλλάδα
καὶ δὲν ἐσκεφθήκαες τὸ Μεταξά καὶ γιὰ τοῦ Κωνσταντίνου

ΜΟΥΣΟΛΙΝΙ

Εἶδαμε τοὺς προσκυνητὰς γεμάτη ἡ παραλία
νομίζαμε πὼς ἦτανε στρατὸς ἀπ' τὴν Ἀγγλία.

ΕΛΛΗΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Πολὺ καλὰ τὸ κοιτάζεις πὼς ἦτο ἀραμένο
καὶ μὲ σημαία Ἑλληνικὴ σημαιοστολισμένο.
Τὶ ἤθελε ὁ βομβαρδισμὸς ἐπάνω στὸ Τατόι,
ὁ Μεταξᾶς τοῦ εἶπενε, Ἡ μύτη του τοῦ τρώει.

ΜΟΥΣΟΛΙΝΙ

Ἔτσι μιὰ καταχνιὰ ἐπέρασα μὲ βία
καὶ νόμισα πὼς ἦτανε ἡ Ἀγγλικὴ Πολεμικὴ

ΕΛΛΗΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ἐσκάλιζες σάν ὄνοιθα ὅτι γὰ κἀνη λάτρα
αὐτοῦ σὲ βῆκε καταχνιά σὲ βῆκε καὶ σὴν Πάτρα

ΜΟΥΣΟΛΙΝΙ

Ἐχασα δρομολόγιο τὸ λόγο μου σου χδίνω
ἐνόμισα πῶς βροίσκομαι Ἀγγλίας τὸ Λονδίνο

ΕΛΛΗΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ἐπῆγες καὶ βομβάρδισες τὴν Κέρκυρα καὶ Σάμο
μὰ θὰ σε κάμω γὰ φιλῆς τῆς γῆς τὸ σχῆμα
τώρα εἶσαι πολὺ ὁμορφα εἶσαι πολὺ ὠραία

ποὺ ἤθελες βομβαρδισμούς σὴν Κρήτη καὶ Περαία
τώρα γὰ περιμένῃς πιά τὸν φοβισμένο χάρο

ποὺ πῆγες γὰ πυροβολῆς τὴν Νάξο καὶ τὴν Πάρο
Στὴ Ρώμη ὄλη φήμησες κι' αὐτὸ θὲ γὰ τὸ γράψω

πὼς χτύπησες πετρέλαια καὶ ἔκαψες τὴν Νάξο
αὐτοὶ ἐπλευροκόπησαν ὄλοι ἀπὸ τὰ γέλφια

ποὺ ἄρχισες γὰ πυροβολῆς τὰ ἀδειανὰ βαρέλια
ὄλοι σὲ κατακρίνανε καὶ ἔγινες κουρέλι

χτύπησες τὸν ἀπόπατο καὶ ἓνα ἀδειανὸ βαρέλι
Ντροπὴ σου ἀναιδέστατε γὰ πᾶς γὰ βάνεις χέρι

τὰ βρέφη γὰ πυροβολᾷς τ' αἰμάχητὰ τὰ μέση
Στείλε τους εἰς τὴν Κορυτσᾶ ἐκεῖ γὰ βομβαρδίσουν

ποὺ πῆραμε τὰ μέση σου γὰ γὰ μᾶς ἐμποδίσουν

Τάβαλες με τὸ Μεταξᾶ καὶ με τὸν ἑαυτό μου
τὴν Ἀλβανία σοῦπηρα με τὸ μισὸ στρατό μου
Εἶδες πού νὰ ξεστραβωθῆς ἀπ' τὰ νησιά νὰ πάρω
ἀπ' τὰ Φηρὰ τὴν Ἀμοργὸ τὴ Νάξο καὶ τὴν Πάρο ;
Εἶδες στραβὲ πού σύναξα στρατό πού τὸν ἐπῆρα ;
ἐπῆρα ἀπ' τὴ Μύκονο τὴν Τήνο καὶ τὴ Σύρα ; ^{ὅτι}
Ἐὰν τοὺς ἐπαιρνα κι' αὐτοὺς θὰ σ' ἄφηναι ~~δρόμοι~~
σ' ἕνα μῆνα θάμωνα φιλάδι μέσ' τὴ Ρώμη
Ἐγὼ εἶμαι Ἕλλην βασιλιάς τί ἐπαθες θὰ χαιρῶ
ἐγὼ εἶμαι αὐτὸς ὁ βασιλιάς πού μῆνας τῶν Ἀχέρων
Τώρα σὲ βοῆκε σύνεφο φοικιῆ κακοκαιρία
ποῦστειλες τηλεσίγραφο τρεῖς ὥρες διορία
Ἔστειλες τηλεσίγραφο ^{πρώτη} Δευτέρα Τρίτη
νὰ δώσουμε τὴν Κέρκυρα τὴν Ἠπειρο καὶ Κρήτη
Ἀμέσως τί σοῦ μῆνεσα δὲ θὰ δοθῆ ἢ χάρις
πάρ' τοὺς παλλικαράδες σου καὶ ἔλα νὰ τὰ πάρῃς
Ποῦ ἦτανε τῆς μένας σου τ' ἀφέντη σου ἢ προῖκα
γιὰ τοῦτο ^{πρώτα} ὁ Θεὸς, τὸ δίκιο μου τὸ βοῆκα
κάθησε τώρα μιὰ φορὰ νὰ σοῦ περάσῃ ἢ ζάλη
καὶ ἂν θὰ ξανατρελλαθῆς ξαναφανῆ σου πάλι

ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Ἐγὼ νὰ ξανατρελλαθῶ !! Μακρὰ ἀπὸ σᾶς θὰ λείπω
μόνο νὰ δῶ τὸ Μεταξᾶ δυὸ λόγια νὰ τοῦ εἶπω
Πρόφθασε Γιάννη Μεταξᾶ γονυκλινηῆ προσφεύγω
καὶ ἀπὸ σήμερον καὶ κεῖ μακρὰν ἀπὸ σᾶς θὰ φεύγω.

ΜΕΤΑΞΑΣ

Ἦλθα εἰς τὸ τηλέφωνο κατὰ παραγγελίαν
ὅτι με θέλει βασιλεύς, εἶσαι τῆς Ἰταλίας ;

ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Μάλιστα, ἦλθα νὰ σοῦ πῶ κάμε ὅτι μπορέσης.
Ἐφταιξα σὲ παρακαλῶ καὶ νὰ μοῦ συχωρέσης. **670**
Ἐσὺ εἶσαι τύπος τοῦ καλοῦ καὶ ταχτικός ~~καὶ~~ νόμοι
καὶ νὰ μοῦ συχωρέσετε ἀφοῦ ζητῶ συγγνώμη.

ΜΕΤΑΞΑΣ

Δὲν ἔχω τίποτα με σὰς αὐτὸ νὰ τὸ γνωρίζης
ἀφοῦ τῆς Ἀλβανίας σοῦ τὰ μερὴ τὰ χάρις

ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Μάλιστα σοῦ τὰ δώρησα καὶ σὰς τὰ κάνω χάρι
σὰς χάρισα κι' ἀλόγατα καὶ ἀποθήκη στάρι
σοῦ χάρισα κι' Ἀδριατικὴ, πῶς θέλεις νὰ **πῶ** **670**
καὶ εἶπε ὁ πανάθλιος πάω νὰ κρεμασθῶ.

ΜΕΤΑΞΑΣ

Ἐάν θὰ πᾶς νὰ κρεμαστής, βάλ' τὸ σπαθὶ ἐπὶ τὴν θήκη
πρὶν ἐκτελέσης τὸ κακὸ νὰ κάμῃς διαθήκη
Νὰ γράψῃ μέσα στὸ χαρτὶ ὅστις θὰ παραλάβῃ
πόλεμο με τοὺς Ἕλληνες νὰ μὴν τὸν ἀναλάβῃ

ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Για τὸ καλὸ σὲ εὐχαριστῶ ποὺ ὠδηγεῖς ἐμένα
 ἢ σοῦφταιξα ἢ μούφτεξες ὅλα συγχωρημένα
 ὦ Χριστέ μου δός υγεία εἰς τὴν Νεολαία μας
 Νίκη καὶ μακροζωίαν καὶ στὸ Βασιλέα μας
 ὦ Χριστέ μου δός υγείαν μιὰ λαμπάδα ἑτάξα
 στὸν Σωτήρα τῆς Ἑλλάδος Ἰωάννη Μεταξά
 Δέσποινά μου εἰς τὴν Γῆν δός μας Νίκη καλὴ
 ποὺ βυθίσανε τὴν Ἑλλή προοστία σου Ἰταλοὶ
 Δέσποινά μου καθὼς προῦτοί σε προσκυνούσανε
 τὶς τοσφίλες τοῦ κακού σου ἔσανα πρῶσανε
 ἢ καρδιά του μέσα ἐπαρσάθη καθενός
 δός κατάρα νὰ ἐκκάμη ὅπου βίβει Ἰταλός

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

~~ΕΠΙΧΡΗΣΙΜΟΝ~~

ΣΥΛΛΟΓΗ